

Sygn. akt: VI GC 1046/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2020r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Robert Molenda

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Kościelniak

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2020r. na rozprawie

sprawy z powództwa:

Firma Doradców (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

przeciwko:

M. S. (1)

o zapłatę

- zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 696,18 zł (sześćset dziewięćdziesiąt sześć złotych i osiemnaście groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 22 stycznia 2019r.;
- zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1046/19

UZASADNIENIE

Powód Firma Doradców (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. wniosła o zasądzenie od pozwanej M. S. kwoty 696,18 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 22 stycznia 2019 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że strony zawarły umowę, przedmiotem której były usługi rachunkowe i doradcze. Powód wykonał należycie usługi i zgodnie z warunkami umowy, w związku z czym wystawił fakturę VAT w kwocie 1.669,11zł brutto. Pozwana zrealizowała swoje zobowiązanie po upływie wyznaczonego terminu w części przez zapłatę łącznie kwoty 972,93 zł. Zdaniem pozwanej faktura nr (...) opiewająca na brakującą różnicę została wystawiona bezzasadnie. Swoje stanowisko wyraziła poprzez działającego w jej imieniu Adwokata M. J., w piśmie z dnia 1 lutego 2019r., w którym stwierdza, że umowa między stronami wygasła z dniem 31 grudnia 2018r. Powód skierował do pozwanej listem poleconym ostateczne wezwanie do uregulowania zaległości, które pozostało bez odpowiedzi.

Pozwana M. S. (1) wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwana podniosła zarzut nieistnienia roszczenia, nieuzasadnienia roszczenia oraz brak podstawy faktycznej i prawnej roszczenia. Wnosi bowiem o zobowiązanie powoda o sprecyzowanie z jakiej Faktury Vat powódka dochodzi roszczenia. Zdaniem pozwanej fakt, że powód dochodzi zapłaty za rzekomo wykonane usługi za styczeń 2019r. jest między stronami bezsporny. Spór sprowadza się do tego, czy istniała podstawa faktyczna i prawna do wystawienia (...) Zdaniem pozwanej nie istnieją podstawy faktyczne i prawne, z uwagi na fakt, że umowa uległa

rozwiązaniu z dniem 1 października 2019r. Pozwana wypowiedziała tę umowę pismem z dnia 28 września 2018r. za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia. Jednocześnie tego samego dnia pozwana przesłała na adres mailowy powoda skan tego pisma, na co powód przez trzy kolejne miesiące nie zajął stanowiska. Fakt doręczenia kolejnej (...) spowodował, że powód uznał wypowiedzenie umowy jako odnoszące skutek na koniec miesiąca grudnia 2018.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Strony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w dniu 30 grudnia 2015r. zawarły umowę, przedmiotem której były usługi rachunkowe i doradcze. Umowa ta została zawarta na okres jednego roku od 1 stycznia 2016r. do 31 grudnia 2016r. Zgodnie z § 5 pkt.4 tejże umowy, brak jej wypowiedzenia listem poleconym, na co najmniej trzy miesiące przed jej wygaśnięciem przedłuża ją na kolejny analogiczny okres na jaki była zawarta.

Powód wykonał usługi na rzecz pozwanej i w związku z tym w dniu 18 stycznia 2019r. wystawił pozwanej fakturę VAT numer (...) na kwotę 1.669,11 zł terminem płatności do dnia 21 stycznia 2019r. i w tym samym dniu przesłał ją pozwanej w formie elektronicznej.

Dowód: umowa o świadczenie usług (k.11), cennik usług obowiązujący w firmie (...) (k.13), faktura Vat nr (...) (k.14)

Pozwana po upływie terminu płatności faktury VAT, w dniu 1 lutego 2019r. uregulowała należność wynikającą z przedmiotowej faktury w części, zaznaczając w tytule przelewu (...): dopłata różnicy. (...) na kwotę 696,18zł za usl. rach za (...) została zapłacona omyłkowo(FV wystawiona bezzasadnie)".

Dowód: potwierdzenie przelewu (k.15)

W dniu 1 lutego 2019r. pozwana, przedstawia powodowi ostateczne stanowisko w przedmiocie rozwiązania umowy o świadczenie usług z dnia 30 grudnia 2015r., z którego wynika, że spełniła warunki zawarte w umowie, czyli: wypowiedzenie datowano na 28 września 2018r. oraz nadano je listem poleconym.

Dowód: ostateczne stanowisko w przedmiocie rozwiązania umowy o świadczenie usług (k.16-17)

Powód ustosunkowując się do „ostatecznego stanowiska w przedmiocie rozwiązania umowy o świadczenie usług z dnia 30 grudnia 2015r.". Wskazał, że wypowiedzenie umowy przesłane pocztą listem poleconym zostało dostarczone mu zostało po dniu 30 września 2018r. zatem umowa uległa przedłużeniu o kolejny rok, a dokonane wypowiedzenie umowy spowodowało, że umowa zawarta na czas oznaczony do 31 grudnia 2019r. i nie ulegnie przedłożeniu do końca 2020. Ponadto oświadczył, że pozwana przesłała wypowiedzenie w formie e-mail na adres mailowy inny niż ujawniony (od dnia 13 marca 2018r.) w Krajowym Rejestrze Sądowym jako adres poczty elektronicznej Powoda. Wobec czego pozwana nie może powoływać się na skuteczne przesłanie wypowiedzenia drogą komunikacji elektronicznej. W jego ocenie umowa stron nie wygasła wskutek oświadczenia przesłanego drogą elektroniczną.

Dowód: pisemne stanowisko powoda (k.20-22)

W dniu 28 września 2018r. pozwana złożyła pismo w przedmiocie wypowiedzenia umowy o świadczenie usług z zakresu księgowości powodce. Pismo to zostało nadane w placówce pocztowej i zaadresowane do powódki w dniu 28 września 2018r. Tego samego dnia pracownica pozwanej M. S. (2) oprócz wysłania w formie pisemnej wypowiedzenia wysłała je drogą e-mail do powódki.

Dowody: wypowiedzenie umowy (k. 38), dowód nadania (k. 39), zeznania M. S. (2) (k. 83-84).

W dniu 28 września 2018r. prezes zarządu powoda wraz z pracownikami na skutek wezwania do Sądu Rejonowego w Chrzanowie stawił się na rozprawie w sprawie z zakresu prawa pracy, prowadzonej pod sygn. IV P 90/18.

Dowody: wezwanie (k. 56), rozkład połączeń kolejowych (k. 57-58), zeznania przedstawiciela powoda (k. 75-77).

Powódka świadczyła usługi rachunkowo-finansowe na rzecz pozwanej zarówno w grudniu 2018r. jak i w styczniu 2019r. Usługi w zakresie reprezentacji podatnika świadczone są nadal przez powódkę wobec pozwanej. W dniu 28 września 2018r. prezes zarządu pozwanej musiał stawić się wraz z pracownikami na godzinę 9:00 w Sądzie Rejonowym w Chrzanowie. Rozprawa ta została zaplanowana na 4 godziny. Przesyłka pocztowa zawierająca wypowiedzenie przez pozwaną umowy o świadczenie usług księgowych z powódką odebrana została w przedsiębiorstwie powódki w dniu 1 października 2018r.

Dowód: zeznania przedstawiciela powódki (k. 75-77).

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które pod względem treści i formy nie budziły wątpliwości Sądu, a ich moc dowodowa nie została przez strony kwestionowana.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. S. (2) oraz przedstawiciela powódki, ponieważ nie pozostawały one ze sobą w sprzeczności, uzupełniały stan faktyczny wynikający z przedstawionych dokumentów, a spór w sprawie skupiał się wokół oceny prawnej faktów, a nie sporności stanu faktycznego.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Spór stron powstał w oparciu o umowę, przedmiotem której były usługi rachunkowe i doradcze. Na jej podstawie powód domagał się zapłaty należności zgodnie z zawartą przez strony

umową.

Powód wywodzi swoje roszczenie z umowy o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Dlatego podstawą żądania powoda jest przepis art. 734 § 1 k.c. oraz przepis art. 735 k.c. Zgodnie z treścią tych przepisów przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. W związku z tym strony postępowania jasno określiły cel zobowiązania nakierowany na osiągnięciu rezultatu. Istotą umowy zlecenia jest osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej. Powódka i pozwany określili zlecenie oraz ustalili wynagrodzenie. Należy zatem uznać, że strony procesu łączyła umowa zlecenia.

Zgodnie z treścią umowy stron z dnia 30 grudnia 2015r. o świadczenie usług rachunkowych i doradczych, umowa ta została zawarta na okres jednego roku od 1 stycznia 2016r. do 31 grudnia 2016r. Umowa ta postanawiała w § 5 pkt 4, iż brak jej wypowiedzenia listem poleconym, na co najmniej trzy miesiące przed jej wygaśnięciem przedłuża ją na kolejny analogiczny okres na jaki była zawarta.

Zgodnie z art. 77 § 1 k.c. uzupełnienie lub zmiana umowy wymaga zachowania takiej formy, jaką ustawa lub strony przewidziały w celu jej zawarcia. § 2 powyższego przepisu stanowi, iż jeżeli umowa została zawarta w formie pisemnej, dokumentowej albo elektronicznej, jej rozwiązanie za zgodą obu stron, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie wymaga zachowania formy dokumentowej, chyba że ustawa lub umowa zastrzeżę iną formę.

W ocenie Sądu treść pisemnej umowy stron nie pozwala na inną interpretację jej postanowień, dotyczących wypowiedzenia aniżeli konieczność zachowania formy pisemnej przy wypowiedzeniu. Strony wyraźnie zastrzegły, że ich umowa przedłuża się na kolejny okres jej zawarcia, jeżeli nie zostanie wypowiedziana listem poleconym na trzy miesiące przed jej wygaśnięciem. Taka treść umowy nie pozwala na przyjęcie, iż dla wypowiedzenia umowy wystarczającym jest jej wypowiedzenie w formie dokumentowej w rozumieniu art. 77² k.c., bowiem wymaga formy pisemnej, która winna być przesłana „listem poleconym”. Zgodnie z art. 77² k.c. do zachowania dokumentowej formy czynności prawnej wystarcza złożenie oświadczenia woli w postaci dokumentu, w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie.

W tym miejscu należy wyraźnie rozróżnić formy czynności prawnych. Formę dokumentową, o której mowa w art. 77² k.c. od formy pisemnej. Dla zachowania formy dokumentowej wystarczy złożenie oświadczenia na dowolnym nośniku, w dowolnej formie, tak tylko by umożliwiała identyfikację osoby składającej oświadczenie. Możliwy jest zatem e-mail, fax, zapis na nośniku elektronicznym pendrive, CD, DVD, B.-ray. Nie jest do jednak kwalifikowany dokument elektroniczny. Forma pisemna natomiast wymaga sporządzenia pisma przez osobę sporządzającą dane pismo i opatrzenia go własnoręcznym podpisem.

Gdyby dopuszczalnym było zgodnie z treścią umowy stron zachowanie formy dokumentowej, wystarczyło by przed upływem 3 miesięcy od zakończenia umowy przesłanie wypowiedzenia w formie wiadomości e-mail, lecz jednak umowa stron wykluczała taką możliwość wypowiedzenia. Tym samym wypowiedzenie dokonane przez pozwaną wobec powódki e-mailem było bezskuteczne prawnie i nie prowadziło do rozwiązania umowy stron. Art. 77 § 2 k.c. wyraźnie stanowi, iż jeżeli strony umowy pisemnej zastrzegły konieczność jej wypowiedzenia w formie innej niż dokumentowa, dla skuteczności wypowiedzenia wymaganej jest zachowanie tej formy.

Zgodnie z art. 61 § 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Jak wynikało z ustaleń faktycznych, przedstawiciel powódki dopiero w dniu 1 października 2018r. odebrał przesyłkę zawierającą wypowiedzenie umowy i dopiero wówczas mógł otworzyć przesyłkę i zapoznać się z treścią oświadczenia o wypowiedzeniu. Biorąc pod uwagę postanowienia umowy stron dotyczące trzymiesięcznego okresu od zakończenia roku kalendarzowego dla wypowiedzenia umowy, Sąd uznał, iż pozwana nie zachowała tego terminu. Jej wypowiedzenie nie zrodziło zatem skutków na koniec roku 2018r., a umowa uległa przedłużeniu na kolejny okres roczny do dnia 31 grudnia 2019r.

Jako że powódka świadczyła usługi wynikające z umowy stron zarówno w grudniu 2018r. jak i styczniu 2019r., należność za te usługi udokumentowana fakturami VAT przysługiwała powódce od pozwanej.

Pozwana opłaciła z opóźnieniem tylko część wystawionej faktury na kwotę 972,93 zł w dniu 1 lutego 2019r. utrzymując, że nie istnieje podstawa prawna i faktyczna do jej opłacenia, z uwagi na rozwiązanie umowy stron. Niemniej jednak w ocenie Sądu pozwana jako nadal związana umową o świadczenie usług winna była zapłacić powódce całą należność z faktur, wynoszącą dalsze 696,18 zł.

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powoda roszczenie za zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 696,18 zł.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych w transakcjach handlowych wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki - wierzyciel spełnił swoje świadczenie oraz wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. Powódka domagała się odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 22 stycznia 2019 r., a powyższe żądanie pozostawało uzasadnione w świetle powołanych przepisów.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na kwotę kosztów procesu powódki złożyła się kwota 30 zł tytułem opłaty od pozwu.

Sędzia Robert Molenda